

Lo Pau de Ponts: «Ser un conservador de les tradicions avui és ser un revolucionari»

El showman ponentí presenta el disc "Ojo que hai arribat", un cant a les festes populars i a la identificació amb els orígens

Lo Pau de Ponts, cantant i showman | Àlvar Llobet

Pau Pinós Bergé té 28 anys i ha aterrat al món musical català amb el seu primer disc. ¿Ojo que hai arribat?. Se'l coneix com Lo Pau de Ponts, el *showman* que ronda per Catalunya des de fa alguns anys amb la guitarra sota el braç per animar festes majors i certàmens estiuencs.

Ara s'ha ¿professionalitzat? amb cançons pròpies per consolidar la seva carrera de cantautor de la faràndula, un perfil d'artista no massa explorat al país. Passegem per Balaguer i reflexiona sobre el futur del català, les identitats i l'excés de correcció política.

- El seu disc es diu "Ojo que hai arribat"

(<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/44083/o-pau-de-ponts-presenta-festa-major-promocionar-el-seu-primer-disc>) . Per què aquest nom?

- És una declaració d'intencions. En els darrers anys he publicat moltes versions i ara amb el nou disc dono un impuls a la creació pròpia i a la qualitat musical. És un pas ferm per intentar assentar-me al món musical d'aquest país. Ja veurem si m'hi quedo o no! (riu).

- S'ha professionalitzat.

- Exacte. A més, ara estem treballant en un format amb quatre músics. Tindrem la versió del Pau de Ponts en solitari i també oferirem l'opció de la banda de música. El *show* queda més ben vestit i amb possibilitats de presentar-lo en un format més gran.

Amb el nou disc faig un pas ferm per entrar al món musical català. Ja veurem si m'hi quedo!

- Com definiria el seu disc?

- Genuí, divertit i festiu.

- Què vol dir genuí?

- Conserva les essències del que jo defenso. La tradició, identificar-se amb la terra... ara molts passen d'aquestes coses i busquen opcions alternatives. Però n'hi ha tanta de gent alternativa que ara ja s'han convertit en tendència, i allò més revolucionari és, justament, ésser conservador. Mantenir una tradició és avui una actitud ben trencadora.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=i_27Zwk5hOk

- És un cantant que puja a l'escenari sol a cantar cançons seves. És dels pocs de Catalunya que fa això.

- Cantants que vagin sols pel país com faig jo i que cantin amb aquest estil festiu no n'hi ha massa, té raó. Jo sempre m'he identificat molt amb la Trinca, ja de ben petit.

- Amb quina cançó es queda de les deu que ha inclòs al disc?

- "Amb la guitarra als dits". És autobiogràfica perquè parla d'un noi que estudia Dret instat per la seva família però el que realment li agrada és la faràndula. "Quan era més jove anava per advocat però, coses de la vida, mireu com he acabat. Anant voltant pels pobles cantant a la tercera edat", diu una part de la cançó. La tornada fa així; "Jo no em veig fent d'advocat en un despatx tancat. Ja us dic jo que es viu millor anant sempre de Festa Major".

- Com ha canviat com a músic en aquests anys?

- Abans tenia més interès en tractar l'actualitat en les meves versions. La voràgine del moment em servia per crear i aquelles cançons m'han portat on sóc avui. N'estic ben orgullós. Ara penso més en la qualitat de la peça i en les lletres. Les meves cançons actuals són més atemporals.

- Recorda el seu primer vídeo?

- El vaig gravar a Barcelona i feia com Bonaventura Carles Aribau, que cantava l'enyorança catalana des de Madrid. Feia el mateix però amb Ponts!

- Té la sensació que actualment s'ha imposat una correcció política i social que fa pocs anys no hi era en aquesta intensitat?

- Hi estic d'acord. Ara cal anar en compte amb algunes expressions, encara que siguin dites sense malícia ni amb cap intenció feridora. Si a una dona de 65 anys li dic que està de bon veure m'ho agrairà, però si li dic a una noia de 20, ull. (riu).

- Quin tipus de públic es troba quan canta per Catalunya?

- El de Ponent és força similar a la de Girona. Aquí em coneixen i utilitzen les expressions que jo també faig anar, però en general el de la Catalunya interior és força homogeni. On sí hi veig canvis és en aquells indrets on hi ha veïns que tenen els referents en la cultura espanyola. Els seus referents són diferents i això és nota. La realitat del país és diversa i rica.

- A quin poble no ha tocat que li faria il·lusió?

- A la Transsegre de Balaguer. Hi portaria tota la banda.

Em cansa molt la gent jove que es queixa de manera sistemàtica. Jo no ho faig mai perquè seria molt egoista per part meva. Hi ha molta gent que ho passa molt pitjor que jo

- Enguany no s'ha fet per culpa de la pandèmia. No veig que es lamenti molt de la situació que estem vivint com a societat.

- Em cansa molt la gent que té la dinàmica de queixar-se de manera permanent. Jo tinc una actitud d'alegria i també crec que seria molt egoista si ara em comencés a lamentar. Sóc jove, tinc salut, amor, feina... jo m'he de queixar veient que hi ha molta gent que ho passa molt més malament?

- Parla clar. Es calla moltes coses?

- Sí. No m'agrada, per exemple, la correcció política a l'hora d'enaronar. Estem fent malbé la llengua per culpa d'algunes ideologies. Jo li tinc molt respecte al català perquè és la columna vertebral del país. No fem experiments amb la llengua! em preocupa el futur de l'idioma.

- Sembla un filòleg!

- Estic estudiant filologia catalana. El meu pare i el meu germà ho són i a mi sempre m'ha interessat aquest camp. Ho faig on-line perquè des de fa uns mesos treballo al departament jurídic de la conselleria de Sanitat. Gestiono expedients sancionadors.

- Al matí gestiona multes, a la tarda estudia i a la nit fa de *showman*.

- Sí senyor! (riu). Els meus concerts s'han de fer ara en un horari permès que no vulneri el toc de queda!

Em preocupa el futur del català. Està perdent terreny i molta gent el parla de manera desdibuixada, amb errors i castellanismes. És la columna vertebral de la

nostra identitat i no podem estar acomplexats a l'hora de parlar-lo

- Creu que el català està en risc?

Sí. Ho percebo sobretot a Barcelona. A molts indrets del país es funciona en català, però a la capital no, i em sap greu de la mateixa manera que me'n sap el fet que es rebaixi la qualitat de la llengua. Hi ha gent que parla un català desdibuixat, amb castellanismes.

- Els mitjans de comunicació catalans hi poden fer més?

- Sí, però també cadascú de nosaltres. Vivim un cert acomplexament amb l'idioma, i això es veu en diversos aspectes. Hi ha gent de Ponent que parla un català nord-occidental i que canvia l'accent quan van a Barcelona. Això m'enfada perquè ho interpreto com una renúncia a uns valors.

V?deo: https://www.youtube.com/watch?v=w_t2GgYffJ8